

Nr ŻNG.8361.294.2017

DECYZJA Nr 17/2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 i ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U z 2017 r. poz. 2212) w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza **przedsiębiorcy „IGA II Andrzej Goliszewski, Anna Goliszewska, Ireneusz Goliszewski” spółka jawna z siedzibą w Strzelcach Opolskich**, Plac Targowy 9, 47-100 Strzelce Opolskie, NIP 7561285558, **karę pieniężną w wysokości 2 000 zł** (słownie złotych: dwa tysiące 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 2 potraw **zafałszowanych** oferowanych w karcie menu pod nazwami: Sałatka pasterska (sałata lodowa z marynowaną fetą, dojrzałymi pomidorami, soczystym ogórkiem zielonym oraz greckimi oliwkami skropiona sosem vinegrette) oraz Kotlet Cordon Bleu (panierowany kotlet cielęcy nadziewany serem i szynką podany z frytkami, surówką z białej kapusty).

Powyższą należność należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniach 10, 11, 12 i 13.10. 2017 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *OWI/H*, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr ŻNG-294/2017 z dnia 09.10.2017 r., przeprowadzili kontrolę w Restauracji Centrum Browar zlokalizowanej w Strzelcach Opolskich przy ul. Kościuszki 4, należącej do przedsiębiorcy „IGA II Andrzej Goliszewski, Anna Goliszewska, Ireneusz Goliszewski” spółka jawna, zwanego dalej *Stroną*.

Kontrola została przeprowadzona na podstawie:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (obecnie: tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212), zwanej dalej *ustawą o jakości*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (obecnie: tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

Zakres kontroli obejmował weryfikację rzetelności obsługi konsumentów, jakości handlowej oferowanych potraw i napojów oraz surowców użytych do produkcji, a także prawidłowości funkcjonowania placówki gastronomicznej pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego. W toku kontroli inspektorzy występujący w charakterze konsumentów dokonali zakupu m.in.:

- 1 porcji Sałatki pasterskiej (sałata lodowa z marynowaną fetą, dojrzałymi pomidorami, soczystym ogórkiem zielonym oraz greckimi oliwkami skropiona sosem vinegrette) w cenie 15 zł za porcję, zwanej dalej *Sałatką pasterską*;
- 1 porcji Kotleta Cordon Bleu (panierowany kotlet cielęcy nadziewany serem i szynką podany z frytkami, surówką z białej kapusty) w cenie 34 zł za porcję zwanego dalej *Kotлетem Cordon Bleu*.

Zamówienie zostało złożone w oparciu o znajdujące się na sali konsumenckiej karty menu. W wyniku czynności mających na celu identyfikację surowców wykorzystywanych do realizacji zamówienia inspektorzy ujawnili, iż do sporządzenia *Sałatki pasterskiej* kucharz użył sera sałatkowo-kanapkowego półtłustego „Favita” zamiast deklarowanego sera feta.

Ponadto w celu sprawdzenia jakości handlowej oferowanych do sprzedaży potraw inspektorzy pobrali do badań laboratoryjnych próbkę *Kotleta Cordon Bleu*. Badania wykonane w Laboratorium Kontrolno – Analitycznym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Katowicach wykazały obecność wołowiny i drobiu w potrawie, natomiast nie wykazały obecności wieprzowiny i baraniny. Zgodnie z deklaracją kontrolowanego *Kotleta Cordon Bleu* powinien zostać sporządzony z dodatkiem szynki wieprzowej, natomiast do jego przygotowania użyto fileta drobiowego. Wyniki badań wykazały zatem niezgodność z deklaracją producenta. Sprawozdanie z badań zostało przekazane *Stronie* pismem z dnia 08.11.2017 r.

Przeprowadzone czynności kontrolne zostały udokumentowane w protokole kontroli ŻNG.8361.294.2017, który w dniu 13.10.2017 r. został bez uwag podpisany i odebrany przez współnika spółki Annę Goliszewską.

Mając powyższe na uwadze, OWIiH pismem z dnia 19.01.2018 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości. Strona* została poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 10 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Ponadto OWIiH, na podstawie art. 40a ust. 5a *ustawy o jakości*, zwrócił się do *Strony* z żądaniem przedstawienia dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2016 r.

W dniu 29.01.2018 r. do organu wpłynęło oświadczenie współnika spółki Ireneusza Goliszewskiego o wielkości osiągniętego obrotu.

W toku postępowania administracyjnego OWIiH ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają, **na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji** w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Wymagania dotyczące informowania na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym zostały ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011* informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

W celu wyjaśnienia pojęcia „wprowadzania konsumenta w błąd” można posłużyć się art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2070). Zgodnie z ww. przepisem działanie przedsiębiorcy wprowadza w błąd, jeżeli w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. W myśl art. 5 ust. 3 pkt 2 ww. ustawy działanie wprowadzające w błąd może dotyczyć cech produktu, a w szczególności jego pochodzenia geograficznego, jakości, składników, a zatem zdaniem OWIiH dotyczy to także oznakowania środków spożywczych.

Zagadnienie zakresu odpowiedzialności zostało uregulowane w art. 8 *rozporządzenia nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. W myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych powyżej przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży wyłącznie po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zakwestionowane potrawy do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za rzetelność informacji na temat żywności, jest *Strona*.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości* zafałszowanym artykułem rolno –spożywczym jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno –spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Nazwa sera feta została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia i znajduje się w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz. Urz. UE L z 1996 r. Nr 148, str. 1, z późn. zm.). Powyższa nazwa jest zarezerwowana dla sera spełniającego wymagania określone

w specyfikacji tego produktu. W myśl art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L z 2012 r. Nr 343, str. 1, z późn. zm.) zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik.

Ser feta wytwarzany jest tradycyjną metodą wyłącznie z mleka owczego lub z mieszanki mleka owczego i koziego, pochodzącego z określonych regionów Grecji. Ser sałatkowo-kanapkowy półtłusty „Favita” użyty do sporządzenia *Salatki pasterskiej* nie posiadał w wykazie składników ww. rodzajów mleka i został wyprodukowany w Polsce.

Analiza składu surowcowego kontrolowanej potrawy wykazała więc jednoznacznie podmiannę asortymentową polegającą na zastąpieniu droższego składnika, o chronionej nazwie pochodzenia, produktem tańszym. Nieprawdziwa informacja o potrawie sugerowała jej szczególne właściwości, których w rzeczywistości nie posiadała.

Badania laboratoryjne *Kotleta Cordon Bleu* wykazały obecność wołowiny i drobiu, natomiast nie wykazały obecności wieprzowiny. Z opisu potrawy w karcie menu wynika, iż do jej sporządzenia używana jest szynka, co przeciętnemu konsumentowi może sugerować, iż jest to szynka wieprzowa. Z pisma *Strony* z dnia 17.11.2017 wynika, iż do zamiany składnika (szynki na filet drobiowy) doszło przez nieuwagę i problemy językowe pomocy kuchennej. *Strona* w przedmiotowym piśmie podniosła, iż zastosowany filet drobiowy jest droższym składnikiem niż deklarowana w menu szynka.

Zastosowanie innych składników niż wykazane w nazwach i opisach potraw zawartych w kartach menu oraz niepoinformowanie o tym fakcie konsumentów przed zrealizowaniem zamówienia, wprowadza w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia Nr 1169/2011 oraz spełnia definicję produktu zafałszowanego w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b ustawy o jakości.

Biorąc powyższe pod uwagę OWIiH uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i była odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu zafałszowanych potraw.

Artykuł 17 ust. 2 rozporządzenia nr 178/2002 nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym powinny być one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu

artykułów zafałszowanych wynika z art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości*. Zgodnie z ww. przepisem **podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.**

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt zafałszowany. Przytoczony przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc już za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r., sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

OWIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości*, ustalając wysokość kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Mając na uwadze zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy OWIIH ocenił **stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia na poziomie wysokim**. Ujawnione nieprawidłowości stanowią poważne naruszenie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. *Strona* uchybiła zasadniczym wymogom w zakresie oznakowania i właściwości produktów, a stwierdzona praktyka w wysokim stopniu godzi w interesy konsumentów. Użycie w kartach menu niezgodnych z prawdą danych w zakresie nazw produktów mogło wprowadzić kupujących w błąd co do jakości nabywanych środków spożywczych.

Należy podkreślić, iż jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego i zdrowotnego, którego częścią składową jest możliwość podejmowania świadomych wyborów. W tym celu konieczne jest przekazywanie kupującym pełnych i rzetelnych informacji o oferowanych produktach. W przypadku placówek gastronomicznych fundamentalne znaczenie mają więc dane zawarte w kartach menu. Właściwa nazwa potrawy oraz wykaz zastosowanych składników jest przy tym jednym z najważniejszych elementów oznakowania, umożliwiających jego identyfikację. *Strona* ponosi zatem pełną odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości, naruszające podstawowe przepisy prawa żywnościowego oraz istotne interesy konsumentów, w tym interes ekonomiczny.

Niezależnie od powyższego OWIiH uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności Strony** nie stanowi przesłanki zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych. Nie bez znaczenia pozostaje jednak okoliczność, iż *Strona* jako profesjonalista w branży gastronomicznej zobowiązana jest do przestrzegania norm prawa żywnościowego oraz do zachowania najwyższego poziomu dbałości o rzetelne informowanie konsumentów.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru sankcji do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. W imieniu *Strony* wspólnik spółki w toku postępowania administracyjnego złożył oświadczenie o wysokości obrotu za rok 2016, które OWIiH uwzględnił przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej.

Ponadto OWIiH wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno – spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu zafałszowane 2 partie potraw o wartości 49 zł. Wartość ta nie jest znaczna i nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Po uwzględnieniu ww. przesłanek OWIiH wymierzył *Stronie* karę pieniężną w dolnej granicy przewidzianej w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, tj. w kwocie 2 000 zł. Zdaniem organu nałożona sankcja będzie właściwa dla osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty nieposiadające cech zafałszowania. Ponadto wymierzona kara mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Mając na uwadze powyższe OWIiH wymierza karę jak w sentencji decyzji.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Zygmunt Jurczak
Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.).
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. „IGA II Andrzej Goliszewski, Anna Goliszewska, Ireneusz Goliszewski” spółka jawna
Plac Targowy 9
47-100 Strzelce Opolskie
2. BA w/m
3. a/a

BG